

PULMO

Script

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE NVALT
JAARGANG 23, NR. 4 DECEMBER 2012

COVERSTORY

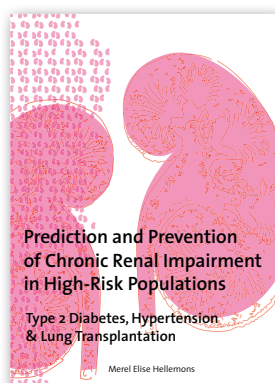
vuurwerk als long-cocktail

LAN

trendbreuk noodzakelijk

IN MEMORIAM

prof. dr. Hero Deenstra

Longtransplantatie

In het tweede deel van het proefschrift keken we naar een relatief kleinere groep patiënten die een longtransplantatie hebben ondergaan, met echter een zeer sterk verhoogd risico op nierziekten; op lange termijn ontwikkelt 5-10% van de longtransplantatieontvangers terminaal nierfalen.

Sinds de eerste longtransplantatie meer

dan 20 jaar geleden is er veel gebeurd op het gebied van longtransplantatie. Om te beginnen zijn de criteria voor acceptatie van een ontvanger geleidelijk soepeler geworden, waardoor de ontvangers steeds ouder zijn geworden en meer bijkomende ziekten hebben. Deze factoren maken dat de a priori kans op nierfunctiestoornissen groter is geworden. In het longtransplantatiecohort uit het UMC Groningen sinds 1990 vonden we dat hoewel het profiel van de longtransplantatiepatiënten geleidelijk ongunstiger is geworden met het oog op nierfunctiestoornissen, de uitkomsten met betrekking tot de nier in de loop der jaren duidelijk zijn verbeterd. Dit is mogelijk toe te schrijven aan de switch van ciclosporine naar tacrolimus, aangezien tacrolimus mogelijk minder nefrotoxisch is. Daarnaast spelen echter een de verfijning van de chirurgische technieken, en een *learning-curve effect* rondom de behandeling van deze patienten

een rol.

We waren daarnaast geïnteresseerd welke andere risicofactoren er bestaan voor het ontstaan van nierfunctiestoornissen na longtransplantatie. De belangrijkste nieuwe bevinding was dat ondanks het staken, voormalig roken dosisafhankelijk geassocieerd was met nierfunctieachteruitgang na longtransplantatie.

Tot slot vonden we dat de op serum-creatinine gebaseerde nierfunctieformules (MDRD, Cockcroft-Gault, CKD-EPI) t.o.v. gouden standaard nierfunctiemeting een onderschatting gaven van 12-32%, en minder goed in staat waren een snelle achteruitgang in nierfunctie tijdig op te pikken. Dit beperkt de toepassing van deze formules voor het monitoren van de nierfunctie na longtransplantatie.

Voor meer informatie over de beschreven onderzoeken of een kopie van het proefschrift kunt u zich wenden tot: hellemons.merel@gmail.com.

Samenvatting proefschrift Rémy Mostard

ASSESSMENT OF INFLAMMATORY ACTIVITY IN SARCOÏDOSIS

12 oktober 2012, Universiteit Maastricht

Promotor: Prof. dr. M. Drent

Het vaststellen van inflammatoire activiteit bij sarcoïdose kan prognostische en therapeutische implicaties hebben en kan tevens nuttig zijn voor het monitoren van het ziektebeloop. Een

gestandaardiseerde benadering voor het vaststellen van inflammatoire activiteit is dus van groot belang.

In de praktijk wordt voor het vaststellen van inflammatoire activiteit bij sarcoïdose vooral gebruik gemaakt van klinische parameters, zoals veranderingen in longfunctiewaarden en radiologische bevindingen. Daarnaast worden vaak serolo-

gische inflammatoire markers bepaald, zoals angiotensin- convertering enzyme (ACE), neopterine, C-reactive protein (CRP) en soluble interleukine-2 receptor (sIL-2R). Bij nieuw gediagnosticeerde, symptomatische sarcoïdosepatiënten en bij sarcoïdosepatiënten met progressieve radiologische of longfunctionele afwijkingen kan aangenomen worden dat er sprake is van inflammatoire activiteit. Bij

Daarnaast kan het gebruik van de PET scan behulpzaam zijn bij het vaststellen van de uitgebreidheid van orgaanaantasting en voor het kiezen van de juiste biopsielokatie om de diagnose te onderbouwen of ter verklaring van (met name extrathoracale) symptomen. Tevens kan het aantonen van extrathoracale laesies van prognostisch belang zijn. Afgezien van de waarde van de PET scan voor therapeutische besluitvorming of follow-up, kan alleen al het vaststellen van somatische afwijkingen zeer waardevol zijn voor patiënten met persisterende symptomen waar eerder geen verklaring voor was. Een verdere standaardisatie van het diagnostisch traject voor het vaststellen van inflammatoire activiteit bij sarcoïdosepatiënten is wenselijk voor klinische doeleinden, maar ook om de kosten beheersbaar te houden. Voor meer informatie over de beschreven onderzoeken of een kopie van het proefschrift kunt u zich wenden tot: r.mostard@atriummc.nl

